

Fragment de ceață

Amelie Miulan

Și de-ar ști viața că moartea-i sumbră
De-ar ști ea că moartea-i-n viață
Nu ne-am teme atât de moarte, ci de viață
Fiindcă odată ce mori, dispari
Mai bine de a trăi o moarte lungă.

Cruță-mă de tot ce-i negru
Închis, neînsuflețit și praf
Sfârșit e ceață densă-n alb
Moarte apropiată-n a vieții paragraf.

Mă simt clișeu, simt destănuire
În suflet simt al ei sfârșire.
Ai gravitații ochi, plânși, îndurerați
Se apleacă ploape peste bulbi accidentați
Și consacrați de moarte.